

en ganske særlig Betydning og langt kunne overstraale de rent partipolitiske eller landspolitiske Hensyn. Men i saa Henseende vil der ikke indtræde nogen Realitetsændring; thi netop paa Grund af, at Vælgerne overalt i Landet opfatter Opstillingskredsene som Valgkredse, faar de lokalpolitiske Synspunkter under den nugældende Ordning ganske den samme Vægt som under den Ordning, jeg har i Sinde at foreslaa. Jeg føler mig overbevist om, at med den politiske Kultur, som Vælgernes store Flertal her i Landet besidder, vil de ikke af lokalpolitiske eller personlige Grunde efter det System, som her vil blive foreslaaet, stemme paa andre Partiers Kandidater i højere Grad, end Tilfældet kan blive efter den gældende Ordning; og de, der af en eller anden Grund vil gøre det efter den nye Ordningens Gennemførelse, vil sikkert ogsaa gøre det efter den Ordning, vi i Øjeblikket har, fordi de vel i Almindelighed ikke tilhører noget Parti, i hvert Fald ikke i udtalt Grad, og fordi de sætter Plejen af visse bestemte Egnssinteresser forud for de almindelige Interesser, som det er Rigsdagsmandens første Pligt at varetage.

Heller ikke mener jeg, at den Ordning, jeg vil foreslaa, aabner nogen Mulighed for ved kunstige Partispaltninger at give saadanne Partier, som maatte gennemføre dem, særlige Fordele.

Naar man siger, at ved den nugældende Ordning tilvejebringes der en Spredning af de forskellige Partiers Repræsentation ud over Landet, som ikke vil kunne opnaas ved en Nyordning baseret paa Enkeltmandskredse, maa jeg bestemt bestride Rigtigheden af denne Betragtning. Ved en Gennemgang af Septembervalget 1920 paa det Grundlag, som her vil blive foreslaaet, viser Spredningen sig at blive ubetinget fyldestgørende. I hvert Tilfælde for de mindre af de saakaldte store Partier, som i det væsentlige faar deres Repræsentation gennem Fordelingen af Tillægsmandaterne, vil Spredningen gennem den nye Ordning blive i hvert Fald lige saa god som den, der tilvejebringes ved den Ordning, vi i Øjeblikket har, og netop deri ligger der maaske ved Gennemførelsen af Valg i Enkeltmandskredse en Fordel for de Partier, der i det væsentlige faar deres Repræsentation ved Fordelingen af Tillægsmandaterne, i Sammenligning med

de Partier, som opnaar et betydeligt Tal af Kredsvalg.

Regeringen mener, som sagt, ved det her foreliggende Lovforslag at have fundet en Ordning, der vil virke tilfredsstillende. Jeg skal bemærke, at der i det følgende i min Omtale af selve Lovforslagets Enkelt-heder steds ses bort fra Færøerne, der vedvarende tænkes udgørende een Kreds. Landet foreslaas altsaa inddelt i 80 Enkeltmandskredse med Tilføjelse af det Antal Suppleringsmandater, som er fornødent i Henhold til Bestemmelsen i Grundlovens § 32, et Antal, som altsaa kan ligge imellem slet ingen og 71 Mandater, idet Grænsen for Tillægsmandattallet er sat ved Grundlovens Bestemmelse om Maksimumstallet af Medlemmer i det høje Folketing.

Valgkredsens Antal foreslaas altsaa sat til 80 — plus en færøsk Kreds —, og disse 80 Kredse fordeler sig med 14 i København og paa Frederiksberg, det vil sige en Reduktion af 4 Kredse, 15 paa Sjælland, Reduktion 6, 1 paa Bornholm, Reduktion 1, 3 paa Lolland-Falster, Reduktion 2, 8 paa Fyn, Reduktion 5, 13 i det østlige Jylland, det vil sige Vejle, Skanderborg, Aarhus og Randers Amter, Reduktion 8, 10 i det nordlige Jylland, Aalborg, Hjørring og Thisted Amter, Reduktion 4, 11 i det vestlige Jylland, Viborg, Ringkøbing og Ribe Amter, Reduktion 5, og 5 i det sydlige Jylland, de 4 sønderjydske Amter plus Ribe Herred, Reduktion 2, altsaa 80 Kredse og en samlet Reduktion i Kredsens Antal af 37. Kredsindelingen er, som allerede nævnt, foretaget efter Folketal under Hensyntagen til Vælgertallet og Befolkningstætheden ganske som i de tidligere Valglove. Jeg vil bede ærede Medlemmer, som maaske vil sammenstille de her foreslaaede Kredstal med Antallet af Opstillingskredse, at erindre, at ved Bedømmelsen af Forskydninger mellem Landsdelenes Repræsentation gør det Forhold sig gældende, at det her foreliggende Lovforslags Mandatfordeling hviler paa Resultatet af Folketællingen i 1921, medens Fordelingen af Opstillingskredsene blandt Landsdelene hviler paa Folketællingen af 1911.

Det vilde naturligvis ved denne Ordning have været særlig ønskeligt, om man kunde være naaet til at faa Valgkredsene